

kunne få en fordomsfri debat om forholdene i hjemmesygeplejen. Jeg synes, vi skal love os selv at diskutere virkeligheden i hjemmesygeplejen, eventuelle problemer og muligheder for netop at kvalitetsudvikle også inden for det bestående system, for jeg er helt enig i, at der er en masse muligheder, hvis man samarbejder med personalet og tager udgangspunkt i brugerne. Det synes jeg kunne være en god diskussion.

Til hr. Jan Køpke Christensen, som bliver ved med at diskutere den begrebsmæssige afklaring af privatisering og udlicitering, vil jeg sige, at det da er rigtigt, at man kan lave en meget stringent definition, som skelner meget klart mellem de ting, hvor man kan sige, at en udlicitering er efter bestemte kriterier under bestemte forudsætninger at overdrage en offentlig opgave, som stadig væk er offentligt finansieret, til private virksomheder, som derefter udfører den. Hvis man skal skelne mellem det og en privatisering, kunne man sige, at en privatisering er, at det offentlige helt fralægger sig ansvaret, og at det totalt overlades til markeds kræfterne, herunder brugernes pengepung, hvilke ydelser de ønsker at købe af hvilke firmaer. Sådan kan man udmærket definere det.

Men omvendt mener jeg da, og det vil jeg fastholde, at man sagtens kan tale om, at en udlicitering også i en anden forstand er en privatisering. Det er det nemlig i den forstand, at der her kommer private virksomheder ind, som har andre motiver til at udføre deres ydelser, end de offentligt ansatte organisationer har. Det er jo en helt uomgængelig kendsgerning, at private virksomheder, og det er helt legitimt, har et ønske om at tjene penge på deres ydelser, helst så mange som muligt, og spørgsmålet er jo, hvornår det er hensigtsmæssigt at have den slags motiver med inde i forskellige opgavevaretagelser. Vi har det grundlæggende synspunkt, at det er ganske betænkeligt i et sundhedsvæsen, hvor ydelserne er så svære at definere, og hvor der er så mange kvalitative ting i ydelsernes karakter, at lade profitmotivet komme med ind og styre det.

Hvis vi foretager internationale sammenligninger af de forskellige landes sundhedssystemer, kan vi også se, at i de lande, hvor man har en meget høj grad af privatisering, forstået som private virksomheders meddeltagelse i produktionen af ydelserne, får man et sundhedssystem, der er meget, meget dyrere uden at være bedre. Man kan se i lande som Frankrig og USA, at de

private elementer, der her indgår i sundhedssystemet, betyder, at der bliver hevet ganske store fortjenester ud af systemet, som er offentligt finansieret, uden at det kommer brugerne til gode, og det synes vi altså ikke er særlig smart.

Endelig vil jeg sige til sidst, at når man laver en udlicitering og definerer kriterierne, er en af vanskelighederne på et område, som er meget svært at gennemskue, netop at man har svært ved at opstille kriterier, som er til at administrere, uden det giver et utroligt administrationsapparat.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Det må naturligvis være således, at man stiller krav, når man udliciterer. Det er vi 100 pct. enige i.

Jeg må sige, at det dér med, at de private virksomheder ligesom har bestemte motiver, når de kommer ind på f.eks. sundhedsområdet, synes jeg er en mistænkeliggørelse.

Selvfølgelig har de det motiv, at forretningen skal løbe rundt; det er klart. Det burde Danmarks husholdning, den danske samfundsøkonomi, måske også lære lidt af. Det er jo det, der er galt. Man kan jo ikke bare sætte klapper for øjnene og så køre derudad og sige: Vi bruger bare los, uden at vi tænker på en milliardgæld på 800 mia. kr.

De synspunkter, som SF taler for, hænger ikke sammen. SF vil gerne være økonomisk ansvarlige, siger man i hvert fald, men alt skal være i offentligt regi med offentligt ansatte osv. Det er i hvert fald den overordnede ideologiske holdning. Det kan godt være, man siger: Vi vil gerne drøfte, hvordan det kan gøres bedre på nogle områder, men overordnet er holdningen, at det naturligvis primært skal være i offentligt regi. Og det er betænkeligt.

Vi kunne bare nævne f.eks. sådan noget som sygehuset i Aabenraa, hvor en del er udliciteret til ISS. Jamen dér fungerer samarbejdet mellem de offentligt ansatte og de private helt optimalt. Så det er et godt eksempel på, at der vitterligt er noget, der fungerer, hvor man i starten var meget, meget skeptisk over for, om man i det hele taget kunne samarbejde med privatansatte. Men det tager jo tid; alt tager jo tid, også at acceptere private på områder, hvor det offentlige normalt ligesom har haft monopol. Og det, jeg gav udtryk for, var, at jeg tror, at der vitterligt er store chancer for, at man på det her område også vil se, at Det Radikale Venstres syns-